

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 kwietnia 2025 r.

DIH-2.707.5.2025.PS

DECYZJA DIH-2 NR 10.2025

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) dalej zwanej: kpa, w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r., poz. 1209, poz. 1946, poz. 1940 oraz z 2025 r. poz. 303), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 229), dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 25 marca 2025 r. złożonego przez pełnomocnika WATIS Sp. z o.o. z siedzibą w Strzałkowie (dalej: „przedsiębiorca”, strona” lub „spółka”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 marca 2025 r. nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, całkowitej kwoty 7.885,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego o nr 1200/24/4750 i 1268/24/4750, niespełniających wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1018, poz.1980), **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2024 r. Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: Wielkopolski WIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie i zakresie upoważnienia nr D/PI.NR.8361.105.2024 wszczęli kontrolę w należącej do strony stacji paliw. W momencie wszczęcia kontroli na terenie placówki nie były obecne osoby uprawnione do reprezentowania spółki, nie było również osób upoważnionych na piśmie do reprezentowania przedsiębiorcy w toku kontroli. W związku

z powyższym na zasadzie z art. 50 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, poz. 122, poz. 1871), kontrolę przeprowadzono w obecności agentki stacji paliw, która została uznana za osobę czynną w lokalu w rozumieniu art. 97 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i poz. 1237), której przed przystąpieniem do czynności okazano legitymacje służbowe oraz upoważnienie z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Agentce stacji wręczono za pokwitowaniem pouczenie o prawach i obowiązkach osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa oraz klauzulę RODO.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 2 października 2024 r. na stacji paliw należącej do ww. przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH pobrali do badań z partii liczącej 24 496,86 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1200/24/4750 i próbkę kontrolną numer 7683/24/4750 w ilości 4 + 0,85 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 000006.

Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, przekazali 3 października 2024 r. próbkę oleju napędowego nr 1200/24/4750 i próbkę kontrolną nr 7683/24/4750 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania nr 308/PP/2024.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, przy piśmie z 3 października 2024 r. Wielkopolski WIIH przekazał stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli nr D/PI.NR.8361.105.2024 oraz protokołu pobrania próbek paliw nr 000006. Strona odebrała pismo 7 października 2024 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 1109/PP/2024 z 8 października 2024 r.) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1200/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1018, poz. 1980), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, którego wynik badania wyniósł 4,7 h, przy wymaganiach jakościowych minimum 20 h (tolerancja min. 17,5 h).

Dnia 11 października 2024 r. przeprowadzono ponowną kontrolę na stacji w związku z uzyskaniem negatywnych wyników pobranej próbki oleju napędowego nr 1200/24/4750 pobranego do badań 2 października 2024 r.

Z uwagi na nowe dostawy paliwa, próbki oleju napędowego pobrano z partii liczącej 22 199 litrów, tj. próbkę nr 1268/24/4750 i próbkę kontrolną nr 6241/24/4750 w ilości 4 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 000007. Następnie inspektorzy

reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, przekazali próbkę oleju napędowego nr 1268/24/4750 i próbkę kontrolną nr 6241/24/4750 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania nr 330/PP/2024.

W trakcie kontroli 11 października 2024 r. przedstawiono inspektorom pełnomocnictwo do reprezentowania kontrolowanego w związku z czym inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH przekazali osobie upoważnionej dokumenty dotyczące kontroli, tj. upoważnienie do kontroli, protokół kontroli oraz protokół pobrania próbek paliw nr 000007. Ponadto inspektorzy przekazali stronie również protokół z badań nr 1109/PP/2024 z 8 października 2024 r (próbka nr 1200/24/4750) i omówili procedurę złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej oleju napędowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia wyników badań próbki. Jednocześnie tego dnia wydano postanowienie o zabezpieczeniu oleju napędowego znajdującego się w zbiorniku nr 4 o pojemności 22 199 litrów.

W treści protokołu kontroli strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag nie skorzystała z przysługujących uprawnień jak również nie skorzystała z przysługującego jej wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oleju napędowego nr 7683/24/4750 pobranego w toku kontroli 2 października 2024 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 25 października 2024 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, poinformowali osobę upoważnioną do reprezentacji kontrolowanego o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 11 października 2024 r. o nr 1268/24/4750 oraz przekazali protokół z badań nr 1187/PP/2024 z 21 października 2024 r. Badania wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1268/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1018, poz. 1980), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, którego wynik badania wyniósł mniej niż 4,0 h, przy wymaganiach jakościowych minimum 20 h (tolerancja min. 17,5 h).

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH poinformowali stronę o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 6241/24/4750, pobranej w toku kontroli 11 października 2024 r oraz o kosztach tego badania. W treści protokołu kontroli strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Strona pismem z 25 października 2024 r. złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 6241/24/4750. Wielkopolski WIIH przekazał ww. próbkę kontrolną na podstawie protokołu przekazania próbki kontrolnej nr 17/2024 z 30 października 2024 r. do akredytowanego, niezależnego laboratorium Łukasiewicz Przemysłowy Instytut Motoryzacji - protokół przyjęcia próbki nr 26/2024 z 30 października 2024 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Łukasiewicz Przemysłowy Instytut Motoryzacji (sprawozdanie z badań BLN.228.24B z 4 listopada 2024 r.) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 11 października 2024 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6241/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, którego wynik badania wyniósł mniej niż 0,5 h, przy wymaganiach jakościowych minimum 20 h (tolerancja min. 17,5 h).

W trakcie kontroli przeprowadzonej 12 listopada 2024 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, poinformowali osobę upoważnioną do reprezentacji kontrolowanego o wynikach badań próbki kontrolnej oleju napędowego pobranego 11 października 2024 r. o numerze 6241/24/4750, przekazali protokół z badań BLN.228.24B z 4 listopada 2024 r. Wielkopolski WIIH 12 listopada 2024 r. wydał postanowienie uchylające postanowienie z 11 października 2024 r. o zabezpieczeniu oleju napędowego w ilości 22 199 litra w celu wydania decyzji z art. 18 ust.1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej wycofującej z obrotu paliwo niespełniające wymagań rozporządzenia ze względu na interes konsumentów (decyzja nr D/PI.NR.8361.116.2024).

Pismem z 21 stycznia 2025 r. Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa ciekłego, przeznaczonej do badań, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma poinformowano stronę, że na podstawie art. 10 § 1 kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona pismo odebrała 3 lutego 2025 r. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 5 lutego 2025 r. wniosła o przedstawienie szczegółowych rozliczeń kosztów przeprowadzonych badań. Ponadto wniosła o zobowiązanie laboratorium do wskazania podstaw prawnych i fizycznych oraz przedstawienia dokumentów uzasadniających wysokość naliczonych kosztów. Zdaniem strony tylko wynik jednego parametru uzasadnia obciążenie spółki jego kosztami. Obciążenie kosztami wszystkich badań stanowi niedopuszczalną wykładnię rozszerzającą. Wielkopolski WIIH 27 lutego 2025 r. postanowieniem odmówił

przeprowadzenia wnioskowanych dowodów wskazanych w ww. piśmie strony z 5 lutego 2025 r. Jednocześnie przesłał stronie szczegółowe rozliczenia kosztów otrzymane z Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy nr 25/2024 rok oraz nr 26/2024 rok.

Decyzją z 3 marca 2025 r. (sygn. D/PI.NR.8361.105.2024, D/PI.NR.8361.107.2024, D/PI.NR.8361.112.2024, D/PI.NR.8361.116.2024), Wielkopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, całkowitej kwoty 7.885,00 zł, ustalonej na podstawie rachunków, stanowiącej równowartość przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego o kodzie 1200/24/4750 i o kodzie 1268/24/4750, zgodnie z protokołami z badań Nr 1109/PP/2024 i Nr 1187/PP/2024. Do decyzji został dołączony rachunek nr 06/L0/3/25 z 3 marca 2025 r. Strona odebrała decyzję 11 marca 2025 r. Pismem z 7 marca 2025 r. strona przedstawiła stanowisko w sprawie kosztów badań. W dalszym ciągu strona stoi na stanowisku, że spółka powinna zostać obciążona kosztami badań próbki tylko w zakresie parametru, którego wynik wskazał niezgodność z obowiązującymi wymogami. Wielkopolski WIIH pismem z 18 marca 2025 r. poinformował stronę, że postępowanie administracyjne w przedmiocie ustalenia wysokości kosztów za badania laboratoryjne zakończyło się decyzją z 3 marca 2025 r. obowiązkiem uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, całkowitej kwoty 7.885,00 zł.

Pismem z 25 marca 2025 r., pełnomocnik strony wniósł odwołanie od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 3 marca 2025 r. (sygn. D/PI.NR.8361.105.2024, D/PI.NR.8361.107.2024, D/PI.NR.8361.112.2024, D/PI.NR.8361.116.2024), wnosząc o jej uchylenie i odstąpienie od obciążania spółki kosztami przeprowadzonych badań ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Pełnomocnik decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) art. 24 ust. 1a i ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez ich bezpodstawne zastosowanie oraz poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wynikach badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy, a także określeniu wysokości kosztów w wysokości nie odpowiadającej obowiązującym przepisom - ani w odniesieniu do próbki podstawowej, ani próbki kontrolnej, nadto nieprawidłowe określenie zakresu przeprowadzonych badań w odniesieniu do badania próbki kontrolnej;
- 2) art. 7 kpa, poprzez zaniechanie czynności mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne;
- 3) art. 8 kpa, polegające na podejmowaniu działań, które w żaden sposób nie mogą przyczynić się do pogłębienia zaufania obywateli do organów Państwa, poprzez;

- a) wydanie rozstrzygnięcia w sytuacji niedostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego,
 - b) wydanie rozstrzygnięcia w oparciu o wyniki badań przeprowadzone z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dające tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy;
- 4) art. 9 kpa, polegające na niedostatecznym, niejasnym i nieprecyzyjnym poinformowaniu o motywach rozstrzygnięcia;
- 5) art. 77 kpa, poprzez brak zebrania całego dostępnego materiału dowodowego potrzebnego do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne;
- 6) art. 80 kpa poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego oraz dokonanie wybiórczej oceny tego materiału;
- 7) postanowień rozporządzenia Ministra Gospodarki z 1 września 2009 roku w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wynikach badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy, a w szczególności bez ustalenia, czy w trakcie poboru próbek zapewniono realizację wymogów określonych w Załączniku „Sposób pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych) ponadto poprzez ręczne pobieranie próbek, uznanie nieprofesjonalnego sposobu pobierania próbek, który miał istotny wpływ na wynik badań jakości paliwa, co z kolei miało istotny wpływ na treść decyzji.

Pełnomocnik w uzasadnieniu wskazał, że: „dokument ustalający wysokość kosztów badania próbki podstawowej zawiera 15 pozycji dotyczących różnych badań pobranego paliwa (koszt badań 4.262 PLN), zaś próbki kontrolnej 14 pozycji (koszt badań 3.623 PLN). Jednakże jak wynika ze skarżonej decyzji, pomimo przeprowadzenia 15 badań dotyczących 15 parametrów pobranej próbki podstawowej, tylko jedno badanie - jeden parametr tj. stabilność oksydacyjna wykazała przekroczenie obowiązujących norm. Koszt badania w tym zakresie wyniósł 345 PLN. Ponadto pomimo przeprowadzenia 14 badań dotyczących 14 parametrów pobranej próbki kontrolnej, tylko jedno badanie - jeden parametr tj. stabilność oksydacyjna przekroczenie obowiązujących norm. Koszt badania w tym zakresie wyniósł również 345 PLN. Art. 24 Ustawy o monitorowaniu wskazuje wprost, że jeżeli przeprowadzone badanie wykazało niespełnienie wymagań jakościowych, to na kontrolowanego może być nałożony obowiązek uiszczenia kwoty przeprowadzonego badania. Przepis jednak wyraźnie wskazuje, że kosztami badań kontrolowany może być obciążony tylko wówczas, gdy paliwo nie spełnia wymagań jakościowych. Nie można zatem przyjąć za zasadne i zgodne z treścią przywołanej normy obciążenie spółki kosztami tych przeprowadzonych badań, których wyniki były prawidłowe i wskazywały na spełnienie przez

badaną próbkę wymagań jakościowych. W przedmiotowej sprawie 14 z 15 przeprowadzonych badań dało wynik prawidłowy. Tylko jedno badanie, w zakresie stabilności oksydacyjnej, (którego koszt stanowił 345 PLN) wykazało nieprawidłowości, a zatem stosując liberalny zapis przywołanego przepisu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać, że tylko wynik badania w zakresie temperatury zapłonu - jako wykazujący nieprawidłowość - winien zostać przerzucony na skarżącą spółkę. W innym przypadku mamy bowiem do czynienia z sytuacją, w której w sposób nieuprawniony, na przedsiębiorcę zostanie przerzucony koszt przeprowadzenia innych badań, choć tylko wynik jednego badania uzasadnia obciążenie spółki jego kosztami. Taka interpretacja przepisów ustawy o systemie monitorowania i przerzucenie kosztów wszystkich przeprowadzonych badań (także tych nie stwierdzających naruszenia norm jakościowych) stanowi niedopuszczalną wykładnię rozszerzającą, niezgodną z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej, podważającej zasady zaufania obywateli do państwa prawa. Tym samym wydana decyzja, z powyższych względów rażąco narusza obowiązujące przepisy prawa w zakresie obciążenia kontrolowanej kosztami badań, których wyniki nie wskazują na nieprawidłowości. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi badań jakości paliwa, badanie próbki kontrolnej przeprowadza się w sytuacji, gdy próbka podstawowa wykazuje nieprawidłowości. Badanie próbki kontrolnej powinno obejmować te parametry, które zostały uznane za niezgodne w próbce podstawowej. Próbka kontrolna jest pobierana w celu potwierdzenia wyników uzyskanych w badaniu próbki podstawowej. Zatem, jeśli w próbce wystąpiły nieprawidłowości w konkretnych parametrach, to badanie próbki kontrolnej powinno koncentrować się na tych samych parametrach, które były nieprawidłowe w próbce podstawowej.”.

Pismem z 31 marca 2025 r. Wielkopolski WIIH przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy.

Pismem z 1 kwietnia 2025 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona odebrała pismo 10 kwietnia 2025 r.

Pełnomocnik strony skorzystał z przysługującego prawa i pismem z 10 kwietnia 2025 r. przekazał swoje stanowisko. W piśmie pełnomocnik strony ponowił zarzuty i argumenty na uchylenie i odstąpienie od obciążania spółki kosztami przeprowadzonych badań, które przedstawił w odwołaniu.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Dokonując oceny niniejszej sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opiera się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach. Kluczowymi dowodami są wyniki badań próbek oleju napędowego, pobranych:

- 2 października 2024 r. i przeprowadzonych przez niezależne i akredytowane Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 1109/PP/2024 z 8 października 2024 r.), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o nr próbki 1200/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, którego wynik badania wyniósł 4,7 h, przy wymaganiach jakościowych minimum 20 h (tolerancja min. 17,5 h). Przedsiębiorca nie złożył wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 7683/24/4750.
- 11 października 2024 r. (w związku z dostawą oleju napędowego) i przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 1187/PP/2024 z 21 października 2024 r.), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o nr próbki 1268/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, którego wynik badania wyniósł mniej niż 4,0 h, przy wymaganiach jakościowych minimum 20 h (tolerancja min. 17,5 h). Przedsiębiorca złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 6241/24/4750. Po wpłacie przez stronę zaliczki na poczet badania ww. próbkę kontrolną przekazano do niezależnego i akredytowanego

Laboratorium Łukasiewicz Przemysłowy Instytut Motoryzacji. Badanie ww. próbki kontrolnej (sprawozdanie z badań BLN.228.24B z 4 listopada 2024 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli 11 października 2024 r. olej napędowy (o nr próbki 6241/24/4750), nie spełnia wymagań jakościowych z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, którego wynik badania wyniósł mniej niż 0,5 h, przy wymaganiach jakościowych minimum 20 h (tolerancja min. 17,6 h).

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania próbki oleju napędowego, pobranej 2 października 2024 r. (nr 1200/24/4750) i próbek pobranych 11 października 2024 r., (zarówno próbki nr 1268/24/4750, jak i próbki kontrolnej nr 6241/24/4750), wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna.

W takiej sytuacji zastosowanie ma przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż próbki pobrane 2 i 11 października 2024 r., nie spełniały wymagań jakościowych w zakresie parametru - stabilność oksydacyjna. Zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wydając zatem decyzję z 3 marca 2025 r. Wielkopolski WIIH wypełnił dyspozycję art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Odnosząc się do stanowiska strony zawartego w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorcy. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej, która prowadzi kontrole. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga - próbka kontrolna - na wniosek kontrolowanego. A zatem, w sytuacji, gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, cytowany przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obliuguje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, kiedy badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania pokażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki pokaże, że paliwo nie spełnia wymagań

jakościowych, a po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej jej badanie wykaże, że paliwo spełnia przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, badanie oleju napędowego, tj. próbki nr 1200/24/4750 wykazało, że nie spełniał on wymagań jakościowych. Ponieważ do ww. partii paliwa niespełniającej wymagań jakościowych, dodano nową dostawę paliwa zasadnym było ustalenie jej rzeczywistej jakości. Dlatego, w toku kontroli 11 października 2024 r. pobrano do badań próbkę (nr 1268/24/4750) i próbkę kontrolną (nr 6241/24/4750) a ich badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że olej napędowy nie spełniał wymagań jakościowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia ponadto, że zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową - na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium. W tym miejscu wypada dodać, że w niniejszym postępowaniu organ I instancji ustalił wysokość należności w oparciu o zestawienie kosztów nr 25/2024 rok z 8 października 2024 r. oraz nr 26/2024 rok z 21 października 2024 r. wydane przez Naczelnika Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej do zakresu działania Prezesa Urzędu należy prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji. Z ww. zestawień wynika, że:

- kwota 4.262,00 zł (badanie próbki 1200/24/4750, ustalenie kosztów nr 25/2024 rok) obejmuje łączny koszt badań poszczególnych parametrów, koszt oceny wyników oraz koszt sporządzenia sprawozdania z badań;
- kwota 3.623,00 zł (badanie próbki 1268/24/4750, ustalenie kosztów nr 26/2024 rok) obejmuje łączny koszt badań poszczególnych parametrów, koszt oceny wyników oraz koszt sporządzenia sprawozdania z badań.

Tym samym ustalenia organu I instancji w zakresie wysokości należności - całkowity koszt 7.885,00 zł (należności pieniężnej za koszty badań próbki z 2 października 2024 r. i próbki z 11 października 2024 r. (pobranej po dostawie)), którą przedsiębiorca powinien uiścić, były jak najbardziej prawidłowe oraz zgodne z obowiązującymi przepisami.

Art. 24 ust. 1 ustawy jednoznacznie wskazuje, że wystarczającą i jedyną przesłanką obciążenia kontrolowanego kwotą stanowiącą równowartość przeprowadzonych badań jest negatywny wynik badań wskazujących, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela w pełni pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wyroku: II GSK 307/15 z 4 sierpnia 2016 r., iż „Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że w świetle przepisów prawnych, określających zasady obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań paliwa wystarczającą i jedyną przesłanką obciążenia tymi kosztami jest negatywny wynik badań, wskazujących, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw reguluje wyczerpująco, dla potrzeb obciążania kosztami badań paliwa, procedurę badań obejmującą dwa badania: próbki podstawowej, wykonane przez laboratorium prowadzone przez Inspekcję Handlową i na wniosek kontrolowanego - badanie próbki kontrolnej, wykonane przez akredytowane laboratorium. Przesłanką obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań jest negatywny wynik badania próbki podstawowej, jeżeli kontrolowany wnioskował o zbadanie próbki kontrolnej - potwierdzony negatywnym wynikiem badania próbki kontrolnej.”.

Nie można się zgodzić ze stanowiskiem wnoszącego odwołanie, że tylko jeden parametr nie spełnia wymagań jakościowych, a pozostałe mieszczą się w normie i w związku z tym należy obciążyć przedsiębiorcę tylko kosztem przedmiotowego badania. Należy jednoznacznie wskazać, że paliwo, w którym stwierdzono przekroczenie choćby jednego parametru w zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, nie spełnia wymagań jakościowych. Strona błędnie wskazuje, że badania poszczególnych parametrów tej samej próbki stanowią odrębne badania. Literalne brzmienie przepisu art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje na brak możliwości wyodrębniania poszczególnych parametrów badania. Przepis ten nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań. W przepisie tym mowa o kosztach w ujęciu całościowym, gdyż jak wskazano powyżej, paliwo ciekłe nie spełnia wymagań jakościowych w przypadku stwierdzenia naruszenia jednego parametru, innymi słowy nie jest możliwe stwierdzenie „częściowego” spełnienia norm jakościowych pobranej do badań próbki paliwa. W przypadku próbki paliwa ciekłego przeznaczonej do badań oznaczane są wartości wszystkich parametrów jakościowych, a w sytuacji gdy wykazano jej niezgodność z wymaganiami nakładany jest obowiązek zwrotu kosztów wszystkich przeprowadzonych badań. Zdaniem Prezesa UOKiK wynika to wprost z treści przepisu art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Pogląd ten został potwierdzony w orzecznictwie sądów administracyjnych m.in. w wyrokach: II GSK 1235/19 z 3 lutego 2023 r., II GSK 988/19 z 3 listopada 2022 r., II GSK 2217/21 z 7 grudnia 2021 r., II GSK 392/13 z 20 maja 2014 r.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, dotyczących procedury pobrania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż inspektorzy reprezentujący

Wielkopolskiego WIIH pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 2 października 2024 r. i 11 października 2024 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 ww. ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości strona nie skorzystała w przypadku próbki kontrolnej pobranej w trakcie kontroli 2 października 2024 r. i z której strona skorzystała w przypadku próbki kontrolnej pobranej w trakcie kontroli 11 października 2024 r.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Nie ulega także wątpliwości, że pobrania próbek w toku kontroli 2 i 11 października 2024 r. dokonano z zachowaniem obowiązujących przepisów i procedur.

W odwołaniu strona odniosła się do badania próbki i próbki kontrolnej, wskazując iż próbka zawierała 15 parametrów, a koszt badania wynosił 4.262,0 zł natomiast próbka kontrolna zawierała 14 parametrów, a jej koszt to 3.623,0 zł. Strona stoi na stanowisku, że badanie próbki kontrolnej powinno obejmować tylko te parametry, które zostały uznane za niezgodne z wymaganiami, organ wyjaśnia, że zgodnie z art. 17 ust. 1 ww. ustawy w toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki (próbę i próbę kontrolną - art. 22 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). Zgodnie z art. 22 ust. 5 ww. ustawy Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadza, na pisemny wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium a wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia kontrolowanemu protokołu zawierającego wyniki badań próbek. Należy wyjaśnić, że badanie próbki kontrolnej polega na badaniu tego parametru którego wynik był niezgodny

z wymaganiami. Po wpłacie przez stronę zaliczki na poczt badania próbkę kontrolną przekazuje się do akredytowanego i niezależnego laboratorium w celu przeprowadzenia badania. W niniejszej sprawie w toku kontroli 2 października 2024 r. pobrano do badań próbkę o nr 1200/24/4750 oraz próbkę kontrolną o nr 7683/24/4750. Sprawozdanie z badań wykazało, że próbka nr 1200/24/4750 (zbadano 15 parametrów) nie spełnia wymagań jakościowych. Strona nie złożyła wniosku o badanie próbki kontrolnej pobranej 2 października 2024 r. Natomiast w związku z nową dostawą oleju napędowego do zbiornika w okresie 2-11 października 2024 r., czyli dodaniu do paliwa niespełniającego wymagań jakościowych nowej partii paliwa zaszła konieczność ustalenia rzeczywistej jakości paliwa znajdującego się w zbiorniku w toku kontroli 11 października 2024 r. Dlatego pobrano do badań próbkę o nr 1268/24/4750 oraz próbkę kontrolną o nr 6241/24/4750. Badania próbki nr 1268/24/4750 (zbadano 14 parametrów) wykazały, że olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych. Strona skorzystała z uprawnienia i złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej. Po uiszczeniu zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej - 25 października 2024 r. dokonano badania próbki kontrolnej w zakresie parametru, którego wynik wyszedł nieprawidłowy - stabilność oksydacyjna. W związku z powyższym twierdzenie pełnomocnika strony, że organ dokonał badania próbki kontrolnej na 14 parametrów jest nieprawdziwe. Strona błędnie przyjmuje, że badanie próbki o nr 1268/24/4750 pobranej 11 października jest badaniem próbki kontrolnej - celem tego badania było ustalenie rzeczywistej jakości paliwa oferowanego do sprzedaży, ze względu na dodanie do partii paliwa niespełniającego wymagań jakościowych nowej partii paliwa i dlatego badaniu poddano 14 parametrów. Natomiast badanie próbki kontrolnej dokonano na wniosek strony w zakresie parametru stabilności oksydacyjnej i dotyczyło to próbki o nr 6241/24/4750. Badania ww. próbek wskazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, a zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - jest to przesłanka do obciążenia kontrolowanego kwotą stanowiącą równowartość przeprowadzonych badań próbek (próbki nr 1200/24/4750 (pobranej 2 października 2024 r) - kwota za badania 4.262, zł i próbki nr 1268/24/4750 - kwota za badania 3.623,0 zł , co daje całkowity koszt badania obu próbek i stanowi 7.885,00 zł.

Odnosząc się do zarzutu strony naruszenia art. 7 kpa w związku z art. 77 § 1 kpa, art. 80 kpa, art. 8 kpa oraz art. 9 kpa poprzez nieuwzględnienie wszechstronnego materiału dowodowego i nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy i w konsekwencji bezpodstawne nałożenie zwrotu kosztów za badania laboratoryjne, należy stwierdzić, co następuje.

Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 kpa zasada odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania

norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. W myśl art. 7 kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek strony podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Jak słusznie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku wydanym w innej sprawie z artykułu 7 kpa wynika, że *„organy administracji mają obowiązek podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Obowiązek organów administracji polega na przeprowadzaniu czynności, które są niezbędne do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy nie zaś wszelkich czynności, których przeprowadzenia żąda strona postępowania. Oceny materiału dowodowego nie można uznać za ocenę dowolną i wykraczającą poza granicę swobodnej oceny dowodów jeżeli nie narusza ona zasad logiki, jak również nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym. Możliwość przedstawienia przez stronę odmiennej oceny materiału dowodowego nie oznacza, że ocena, której dokonały organy administracji [...], jest oceną błędną”* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 listopada 2021 r. sygn. akt II OSK 3631/18, Legalis nr 2654501).

Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Zgodnie z art. 80 kpa organ ocenił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodami w sprawie są protokoły kontroli nr D/PI.NR.8361.105.2024, D/PI.NR.8361.107.2024, D/PI.NR.8361.112.2024, D/PI.NR.8361.116.2024 oraz sprawozdania z badań laboratoryjnych (protokół z badań nr 1109/PP/2024 z 8 października 2024 r., protokół z badań nr 1187/PP/2024 z 21 października 2024 r., sprawozdanie z badań BLN.228.24B z 4 listopada 2024 r.). Badania laboratoryjne oleju napędowego, tj. próbki nr 1200/24/4750, próbki nr 1268/24/4750 i próbki kontrolnej nr 6241/24/4750, jednoznacznie wykazały, że nie spełnia on wymagań jakościowych.

Zgodnie z art. 8 kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 czerwca 2022 r., I GSK 2663/18 jasno wskazał że *„z zasady wyrażonej w art. 8 kpa wynika przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać*

zaufanie obywateli do władzy publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań". Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH, wypełnił znamiona art. 8 kpa - organ informował stronę o każdym etapie postępowania umożliwiając jej wypowiedzenia się w sprawie a także wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną. Zgodnie z art. 9 kpa organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamienia prawa i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Inspektorzy WIIH przekazali stronie pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego już na wstępie kontroli, także w protokołach kontroli pouczyli o prawie do zgłoszenia uwag oraz we wszczęciu postępowania wskazywano stronie jej prawa. Ponadto informowano o etapach czynności kontrolnych oraz postępowania administracyjnego. Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uważa, że zarzut pełnomocnika strony jest nietrafiony.

Wielkopolski WIIH zgromadził kompletny materiał dowodowy, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności związane ze sprawą zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że pobrane próbki oleju napędowego nie spełniały wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna, w związku z czym Wielkopolski WIIH zasadnie wydał decyzję w oparciu o art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia postanowień rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych organ stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Istotą regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, jest ochrona interesu konsumentów. W związku z powyższym należy wyjaśnić, że o wyborze sposobu poboru próbki każdorazowo rozstrzyga cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1. Skoro paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane

paliwu tankowanemu przez konsumentów, powinny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza, tak jak to czynią konsumenci. Ponadto, ponieważ zakres kontroli jakości paliw obejmuje również paliwa oferowane w hurtowniach, w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika, bowiem w tym przypadku to ze zbiornika pobierają paliwo pośrednicy prowadzący np. stacje benzynowe i oferujący je do dalszej sprzedaży. Powyższa zasada została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z : 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15. W załączniku sposób pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych do ww. rozporządzenia w pkt 1 określa się sposób pobierania próbek ze zbiornika, a w pkt 2 sposób pobierania próbek z urządzenia służącego do dystrybucji, zwanego dalej „odmierzaczem”. W tej sprawie sposób pobrania próbek oleju napędowego, został opisany na karcie drugiej protokołu kontroli D/PI.NR.8361.105.2024 z 2 października 2024 r. i na karcie trzeciej protokołu kontroli protokołu kontroli D/PI.NR.8361.107.2024 z 11 października 2024 r. oraz w protokole pobrania próbek paliw nr 000006 z 2 października 2024 r. oraz protokole pobrania próbek paliw nr 000007 z 11 października 2024 r. Na stronie drugiej protokołu pobrania próbek paliw w pkt 2 opisano sposób pobierania próbek z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa (dystrybutora, odmierzacza). W związku z powyższym zarzut pełnomocnika strony o nieprawidłowym pobraniu próbek jest bezpodstawny.

Ponadto należy wskazać, że protokół pobrania próbek paliw nr 000006 oraz protokół kontroli nr D/PI.NR.8361.105.2024 zostały doręczone stronie 7 października 2024 r. Natomiast protokół pobrania próbek nr 000007 oraz protokół kontroli nr D/PI.NR.8361.107.2024 strona odebrała osobiście. Spółka została pouczone w treści protokołów kontroli o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołów na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołów kontroli do podpisu. Strona nie wniosła uwag do protokołów kontroli. W świetle powyższego zarzut pełnomocnika strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Podsumowując, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany wynikami badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratoria, nie pozostawiają wątpliwości, iż oferowany przez przedsiębiorcę w dniach kontroli 2 i 11 października 2024 r. olej napędowy, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna. Zgodnie zatem z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona jest zobowiązana do

uiszczenia na rachunek Wielkopolskiego WIIH kwoty 7.885,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbek paliwa ciekłego (oleju napędowego).

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH z 3 marca 2024 r. (sygn. D/PI.NR.8361.105.2024, D/PI.NR.8361.107.2024, D/PI.NR.8361.112.2024, D/PI.NR.8361.116.2024).

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Niniejsze pismo nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy”.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej*

*/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/*

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxxx]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.